

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyň:

a) **V. D.**

bytem X

b) **Z. P.**

bytem X

obě zastoupené advokátkou Mgr. Evou Kantoříkovou

sídlem Jaselská 197/14, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo pro místní rozvoj

sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 10 Praha

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

Středočeský kraj

sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2022, č. j. MMR-66450/2022-83,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou domáhaly zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2022, č. j. MMR-66450/2022-83 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyní a potvrdil výrok I. rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje (dále jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 12. 8. 2022, č. j. PK-RR/3283/22, jímž ve výroku I. pod písm. a) rozhodl dle § 24 odst. 3 písm. a) bod 3. zákona o vyvlastnění o odnětí vlastnického práva vyvlastňovaným, V. D. a Z. P., k pozemku parc.č. Xa (orná půda) o výměře 933 m², v k.ú. X, zapsaném na LV č. X, vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště X, a jeho přechodu na vyvlastnítele, Středočeský kraj s příslušností hospodařit s tímto majetkem pro Krajskou správu a údržbu silnic Středočeského kraje, příspěvkovou organizaci, IČO 000 66 001, se sídlem Zborovská 11, 150 00 Praha 5, a pod písm. b) podle § 24 odst. 3 písm. c) zákona o vyvlastnění určil, že vyvlastnitel je povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění do 4 let od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně jsou přesvědčeny, že nebyly splněny podmínky pro vyvlastnění, když nebyla splněna podmínka stanovená v § 5 zákona o vyvlastnění. Vyvlastnitel se nepokusil o odkoupení vyvlastňovaného pozemku od žalobkyň v souladu se zákonnou úpravou. Žalobkyním vyvlastnitel nabídl cenu nepřiměřeně nízkou, kdy nabídl vyvlastňovaným cenu, při které nebylo možno k dohodě dospět. Znalecký posudek vyvlastnítele ocenil předmětný pozemek jako ornou půdu bez investičního potenciálu. Žalobkyním nebyla za vyvlastňovaný pozemek nabídnuta cena obvyklá, kdy cena nabídnutá vyvlastnítelem se ceně obvyklé vůbec neblížila. Vyvlastnítelem byla nabídnuta cena 32.655,- Kč, tedy částka 35,- Kč/m².
3. Vyvlastňovaný pozemek je však pozemkem stavebním, když předmětný pozemek byl jako plocha silniční dopravy veden od roku 2008 na základě změny č. 8 ÚP SÚ R.. Před provedením této změny byl předmětný pozemek v zastavitelné ploše "Plochy se smíšenou funkcí", které byly určeny pro bydlení, občanskou vybavenost a služby. Okolní pozemky jsou takto využívány, kdy v sousedství vyvlastněného pozemku bylo vystaveno několik bytových domů a provozoven služeb. Znalecký posudek pro negociační jednání tak měl být vypracován na stavební pozemek zastavitelné plochy se smíšenou funkcí, kdy takto stanovená cena měla být pro účely jednání o uzavření kupní smlouvy vynásobena koeficientem 1,5. Cena za takovéto stavební pozemky se v dané lokalitě pohybuje a pohybovala i ke dni zahájení vyvlastňovacího řízení v rozmezí 2.000,- Kč - 3.000,- Kč/m². Vyvlastnitel neučinil žalobkyním nabídku odkupu s cenou stanovenou za stavební pozemek a nedošlo tak k naplnění podmínky stanovené v § 5 zákona o vyvlastnění ve spojení s § 3b odst. 1 písm. b) zákona č. 416/2009 Sb. o urychlení výstavby dopravní infrastruktury.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

4. Žalobkyně vyvlastnitele opakovaně na skutečnost, že se jedná o stavební pozemek, upozorňovaly, vyvlastnitel však s tímto nesouhlasil, kdy tvrdil, že rozhodující je současný účel užívání. Pro úplnost žalobkyně uvádí, že cena nabídnutá vyvlastnitelem by nebyla cenou odpovídající ani v případě, kdy by se jednalo o nestavební pozemek. A ani v takovém případě by nebylo možno hovořit o naplnění podmínky stanovené v § 5 zákona o vyvlastnění ve spojení s § 3b odst. 1 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb. o urychlení výstavby dopravní infrastruktury.
5. Cena nabídnutá vyvlastnitelem je v rozporu s cenou obvyklou, za kterou se nemovitosti v dané lokalitě prodávají. Znalecký posudek vyvlastnitele byl zpracován zcela účelově tak, aby bylo dosaženo co nejnižší ceny vyvlastňovaného pozemku. Znalecký posudek vyvlastnitele pochybil, když srovnávané nemovitosti vybral nemovitosti mimo k. ú. X či nemovitosti ve velké vzdálenosti od zastavěné plochy, a nikoliv nemovitosti sousedící se zastavěným územím města X. Specifika pozemku spočívající v umístění pozemku v těsné blízkosti zastavěného území, využívání pozemků ve stejné lokalitě k výstavbě bytů nebo menších podnikatelských objektů, přístupnost pozemku z komunikace v době, kdy byl součástí jednoho pozemku par. č. Xb nebyla v předmětném posudku vyvlastnitele zohledněna. Předmětný posudek dále nebyl vyhotoven ke dni podání žádosti o vyvlastnění ale ke dni cca o 18 měsíců dříve, kdy ceny pozemků v této době značně vzrostly. Vyvlastňovacím úřadem byla v rámci vyvlastňovacího řízení jako cena obvyklá orné půdy v dané lokalitě stanovena částka 570.850,- Kč, kdy k podobným cenám dospěl i v případě okolních pozemků. Cena nabídnutá vyvlastnitelem v rámci povinného negociačního řízení byla tedy téměř 20x nižší než cena obvyklá daného pozemku, pokud by se skutečně jednalo o ornou půdu a ne o pozemek stavební. V souladu se § 3b zákona č. 416/2009 Sb. má být v případě orné půdy vyvlastňovanému nabídnuta cena rovnající se osminásobku ceny obvyklé stanovené znaleckým posudkem. Tato podmínka nebyla dodržena, když cena stanovená znaleckým posudkem vyvlastnitele neodpovídala ceně obvyklé, ale byla téměř dvacetkrát nižší. Podmínka stanovená v § 5 zákona o vyvlastnění byla tak splněna pouze formálně, kdy sice byla učiněna nabídka odkupu, tato však zcela neodpovídala vlastnostem daného pozemku. Nabídnutá cena byla v hrubém rozporu s obvyklou cenou vyvlastňovaného pozemku, kdy rozdíl mezi cenou obvyklou vyvlastňovaného pozemku a cenou stanovenou vyvlastnitelem byl natolik výrazný, že nelze hovořit o naplnění zákonné podmínky nabídky odkupu. Tato podmínka tak nebyla splněna a nebyla tak splněna podmínka stanovená v § 5 zákona o vyvlastnění, k vyvlastnění pozemku tak nebylo možno přistoupit.
6. Na shora uvedené skutečnosti poukazovaly žalobkyně ve svém odvolání. Žalovaný správní orgán se však ztotožnil s názory vyvlastnitele, kdy za dostačující považoval to, že vyvlastnitel učinil nabídku odkupu a proběhlo jednání mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými. To, že vyvlastnitel nabízel kupní cenu za pozemek nestavební, nepovažoval žalovaný správní orgán za chybný postup. Naopak uvedl, že pozemek je v současné době využíván jako pozemek zemědělský, přičemž takto byl také oceněn a to zcela v souladu s § 10 odst. 5 zákona o vyvlastnění. S tímto závěrem žalovaného správního orgánu není možno souhlasit, kdy žalovaný správní orgán chybně vykládá § 10 odst. 5 zákona o vyvlastnění „Cena pozemku nebo stavby se pro účely stanovení náhrady určí vždy podle jejich skutečného stavu ke dni podání žádosti o vyvlastnění; přitom se nepřihlédne k jejich zhodnocení nebo znehodnocení v souvislosti s navrženým účelem vyvlastnění.“

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

7. V případě vyvlastňovaného pozemku došlo v souvislosti s navrženým účelem vyvlastnění ke znehodnocení vyvlastňovaného pozemku, kdy došlo ke změně funkční plochy z „Plochy se smíšenou funkcí“, která byla určena pro bydlení, občanskou vybavenost a služby na funkční plochu „DS - Plochy dopravní infrastruktury - silniční doprava“. K této změně se však právě v souladu s § 10 odst. 5 zákona o vyvlastnění nepřihlédne. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 24 Cdo 1291/2020: „Skutečnost, zda u vyvlastňovaných pozemků existovala reálná možnost jejich budoucího zhodnocení změnou územně plánovací dokumentace ... se promítne do zjišťování jejich obvyklé ceny tak, že i tento spekulativní aspekt ... je jedním z faktorů spoluvytvářejících jejich obvyklou cenu, který je zapotřebí reflektovat při výběru porovnávacího materiálu, na základě něhož znalec zjišťuje obvyklou cenu vyvlastňovaných pozemků.“
8. Shora citovaný judikát 24 Cdo 1291/2020 stejně jako odborná literatura zastává názor, že nelze při zjišťování obvyklé ceny vyvlastňovaných pozemků domýšlet, jaké by bylo funkční využití těchto pozemků, pokud by nebyly určeny pro realizaci veřejného zájmu (srov. HANÁK, J., a kol., op. cit., s. 78), to však platí pouze v případě, že tyto nejsou v územním plánu zahrnuty v žádné funkční ploše pro výstavbu a jsou vedeny jako pozemky zemědělské. Nelze tak postupovat v případě pozemků, které měly územním plánem stanoveno konkrétní funkční využití v zastavitelné ploše jako Plochy se smíšenou funkcí a toto bylo změněno tím, že pozemky byly určeny pro realizaci veřejného zájmu - silniční dopravy. Zde se nejedná o žádné domýšlení, ale o zcela jasný fakt, na který zákon pamatuje, když stanoví, že se nepřihlédne ani ke zhodnocení ale ani ke znehodnocení pozemku v souvislosti s navrženým účelem vyvlastnění.
9. Žalobkyně jsou přesvědčeny, že zákonné podmínky stanovené pro negociační řízení nebyly splněny, resp. byly naplněny pouze po formální stránce, po stránce materiální však k jejich naplnění nedošlo, podmínka pro zahájení řízení o vyvlastnění tak nebyla splněna.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný úvodem svého vyjádření shrnul dosavadní průběh správního řízení, resp. obsah napadeného rozhodnutí.
11. K námitce žalobkyň týkající se nesouhlasu s odnětím vlastnického práva k předmětnému pozemku žalovaný uvádí, že z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že byly naplněny podmínky pro vyvlastnění, když stavba, pro kterou je předmětný pozemek vyvlastňován, je veřejně prospěšnou stavbou dopravní a technické infrastruktury, která je vymezena v Územním plánu města R., který nabyl účinnosti dne 15. 02. 2021, jako „VD01 - přeložka silnice 11/229 R. - východní obchvat (trasa B1 a B3) včetně souvisejících navazujících přeložek místních a účelových komunikací v křížení s trasou obchvatu(plocha 080-Z)“ pod bodem G.I. Dále bylo zjištěno, že předmětná stavba je vymezena jako veřejně prospěšná stavba dopravní infrastruktury v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje, které nabyly účinnosti dne 22. 02. 2012, a to jako „D127 - Koridor pro umístění stavby D127 - silnice 11/229: R., východní obchvat“. Podrobně se k uvedenému účelu vyjádřil též krajský úřad ve svém rozhodnutí ze dne 12. 08. 2022.
12. K námitce žalobkyň, že nebyla splněna podmínka § 5 zákona o vyvlastnění, když vyvlastnitel nabídl „cenu nepřiměřeně nízkou“, žalovaný uvádí, že z předloženého spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vyplývá, že vyvlastnitel žalobkyním, v té době zastoupeným Ing. P. D., bytem X, nabídl cenu podloženou znaleckým posudkem a též proběhlo jednání o možné směně pozemků, přičemž nebylo dosaženo dohody. Vyvlastnitel opakovaně s žalobkyněmi jednal o možnosti prodeje předmětného pozemku, přičemž žalobkyním byl též zaslán dopis ze dne 31. 01. 2020, v němž byla žalobkyním nabídnuta kupní cena zvýšená koeficientem dle § 3b zákona č. 416/2009 Sb. Dle žalovaného tak podmínka § 5 odst. 1 a 2 zákona o vyvlastnění byla bezesporu splněna. Uvedenou námitkou se též podrobně zabýval krajský úřad v rozhodnutí ze dne 12. 08. 2022. Krajský úřad se dále podrobně a dle zjištění žalovaného správně a v souladu s právními předpisy zabýval dalšími podmínkami pro vyvlastnění, tj. účelem daného vyvlastnění stanoveným zvláštním zákonem, v daném případě zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, resp. § 170 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a prokázáním veřejného zájmu na dosažení účelu vyvlastnění.

13. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobkyň, že měl být předmětný pozemek oceňován jako stavební, nikoliv jako zemědělský. V současné době je skutečné využití předmětného pozemku jako zemědělská půda, proto byl takto oceňován. Nejedná se o pozemek stavební. Od roku 2008, kdy proběhla změna územního plánu, je předmětný pozemek veden jako plocha silniční dopravy, nikoliv tedy v ploše se smíšenou funkcí. K tomu žalovaný uvádí, že se pozemek posuzuje vždy dle svého skutečného stavu v souladu s § 10 odst. 5 větou první zákona o vyvlastnění, dle které cena pozemku nebo stavby se pro účely stanovení náhrady určí vždy podle jejich skutečného stavu ke dni podání žádosti o vyvlastnění; přitom se nepřihlédne k jejich zhodnocení nebo znehodnocení v souvislosti s navrženým účelem vyvlastnění. K tomuto lze uvést, že podle zákonodárce (důvodová zpráva k zákonu č. 405/2012 Sb.) sleduje uvedené pravidlo: „Snížením výše finančních prostředků státu potřebných pro získání práv k pozemkům či stavbám nezbytným pro uskutečnění stavby dopravní infrastruktury (zejm. pro jejich výkup) změnou principu stanovení výše ceny, již lze dosavadnímu vlastníkovu nemovitosti v návrhu dohody o získání práv k pozemkům či stavbám nezbytným pro stavbu dopravní infrastruktury nabídnout, aby - oproti současnému stavu - nedocházelo k věcně neopodstatněnému, diskriminačnímu a nespravedlivému výraznému k pozemkům či stavbám nezbytným pro stavbu dopravní infrastruktury nabídnout, aby - oproti současnému zhodnocení zejména zemědělských či lesních pozemků v trase budoucí stavby dopravní infrastruktury pouhou skutečností, že byly v územně plánovací dokumentaci a následně v územním řízení určeny pro uskutečnění dopravní stavby. Současně lze posunem k takové ceně předmětného pozemku (při jeho výkupu), která věcně odpovídá jeho skutečnému způsobu a účelu užívání, do budoucna též výrazně omezit možnost případné protiprávní spekulace či machinace s dotčenými pozemky či protiprávní ovlivňování konkrétního umístění stavby dopravní infrastruktury s ohledem na vlastnictví pozemků". V daném případě tedy nedošlo ke znehodnocení s navrženým účelem, když změna územního plánu proběhla v roce 2008 a stavba, pro niž je vyvlastňováno, byla umístěna rozhodnutím Městského úřadu Rakovník, odboru výstavby a investic, č. j. MURA/20873/2016 ze dne 06. 06. 2016.
14. S ohledem na shora uvedené navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

IV.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Posouzení věci soudem

15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích včas uplatněných žalobních bodů.
16. Soud o žalobě rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas.

V.

Rozhodnutí soudu

17. Žaloba není důvodná.
18. Žalobkyně sporovaly zákonnost posudku, na jehož základě byla podle § 5 odst. 1 zákona o vyvlastnění stanovena nabídková cena pro účely získání práv k pozemkům dohodou před zahájením vyvlastňovacího řízení, když konkrétně žalobkyně uváděly, že *„znalecký posudek vyvlastnítele byl zpracován zcela účelově tak, aby bylo dosaženo co nejnižší ceny vyvlastňovaného pozemku.“* Žalobkyně rovněž upozorňovaly na skutečnost, že znalec pochybil při výběru srovnatelných pozemků, od nichž se odvíjela cena vyvlastňovaného pozemku.
19. Ze správního spisu vyplývá, že vyvlastnitel před zahájením vyvlastňovacího řízení nechal zpracovat znalecký posudek č. 3117/187/2019 ze dne 12. 9. 2019, který stanovil obvyklou cenu pozemku žalobkyň p. č. Xa v k. ú. X ve výši 32.655 Kč, když daný pozemek byl hodnocen v druhu pozemku orná půda. Ze správního spisu je rovněž patrné, že v rámci postupu před zahájením vyvlastňovacího řízení proběhlo dne 1. 10. 2020 jednání mezi vyvlastnitelem a žalobkyněmi. Na tomto jednání dřívější zástupce žalobkyň nesouhlasil s nabídnutou cenou a uvedl, že by měla být vyšší. Na tento požadavek žalobkyň reagoval vyvlastnitel přípisem ze dne 13. 10. 2020, v němž vymezil důvody, na základě kterých zvýšení výkupní ceny nemůže akceptovat (zejména šlo o chybějící podklady pro takovýto požadavek). Další návrhy žalobkyň již před zahájením správního řízení nevznesly.
20. Při posuzování zákonitosti kontraktačního procesu je třeba vycházet z toho, že znalecký posudek předložený vyvlastnitelem má všechny zákonné náležitosti, byl vypracován k tomu způsobilou a státní mocí aprobovanou osobou (soudním znalcem), žalobkyně jej v rámci předšmluvního vyjednávání nijak relevantně nezpochybnilly, a nejsou proto dány důvody k pochybnostem o jeho zákonitosti.
21. Na rozdíl od právě uvedené námitky týkající se v žalobě tvrzené nezákonnosti znaleckého posudku, která byť je v konkrétním případě nedůvodná, ale v obecné rovině způsobila přivodit nezákonnost kontraktačního procesu, tvrzení žalobkyň, že znalec měl vycházet z jiných pozemků jakožto referenčního rámce pro stanovení ceny obvyklé, takový potenciál nemá. Je třeba si uvědomit, že přezkum smluvního jednání mezi stranami před zahájením vyvlastňovacího řízení správními soudy slouží jako obrana proti nezákonnosti postupu vyvlastnítele, tedy k odstranění případných zásadních vad (listina označovaná jako znalecký posudek není vůbec zpracovaná znalcem, nemá základní zákonné náležitosti apod.). Žalobkyně však zpochybňují správnost závěrů znalce, tedy výsledek jeho odborné činnosti – otázku, která bez dalšího nesouvisí se zákonitostí posudku. Případná nesprávnost či nepřesvědčivost znaleckých závěrů je typicky řešena zpracováním revizního znaleckého posudku - pro tento postup je však prostor až v rámci samotného

řízení o vyvlastnění při formulaci výroku týkajícího se správnosti stanovení výše náhrady za vyvlastnění pozemky, bez vlivu na zákonnost výroku o samotném vyvlastnění, resp. v navazujícím řízení podle části páté o. s. ř., v němž civilní soud může například vyslechnout znalce s požadavkem na objasnění způsobu výpočtu ceny a podkladů, na jejichž základě obvyklou cenu stanovil, či vyžádat zpracování nového posudku, a následně změnit výrok o náhradě za vyvlastnění. Případná věcná nesprávnost znaleckého posudku předloženého v kontraktační fázi však nemůže způsobit vyslovení nezákonnosti procesu předcházejícího vyvlastnění, v němž je dán pouze požadavek na doložení znaleckého posudku splňujícího zákonné náležitosti, k čemuž v projednávaném případě došlo. Z právě uvedeného je rovněž zřejmé, že znalecký posudek Ing. Z. K., který žalobkyně předložily až v řízení o vyvlastnění, z něhož vyplývá odlišná cena vyvlastňovaného pozemku, může být v hypotetické rovině relevantní právě ve vztahu k výroku o náhradě za vyvlastnění, nemůže však zpětně vyvolat nezákonnost kontraktačního procesu.

22. Soud uznává, že i zjevné vybočení z odborné otázky by mohlo způsobit nezákonnost znaleckého posudku, například za situace, v níž by vyvlastňovaný byl aktivní a upozorňoval (např. na základě jiného znaleckého posudku) na exces ve znalecké úvaze, nepřezkoumatelnost apod. - k ničemu takovému v projednávaném případě nedošlo, žalobkyně byly v kontraktační fázi vyvlastnění zcela pasivní v tomto směru a nepředložily alternativní verzi reality, která by zpochybnila zákonnost znaleckého posudku vyvlastnítele.
23. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

24. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se však žalovaný práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, rozhodl soud, že právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků nepřísluší.
25. Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 22. května 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.